

CROSSEN DOOR DE BOSSSEN

Vroeger - ja, we worden allemaal ouder - kon je ook in Nederland of België nog heerlijk offroad-rijden over bospaden en zandwegen, zonder als milieucrimineel te worden beschouwd. Maar wie tegenwoordig nog op ontdekkingsreis wil in de natuur, moet dat buiten de landsgrenzen doen. Spanje, Italië, Marokko of Polen en het Oostblok zijn plekken waar je nog je gang kunt gaan. Of misschien eens een keertje naar het noorden, naar de uitgestrekte Zweedse provincie Jämtland, waar de Nederlanders Wilco en Nollie de Lange met hun bedrijfje Offroad Zweden actieve motorvakanties organiseren.

[Tekst en foto's: Peter van der Sanden]

In **MotoPlus** 23/2008 namen we ook al eens een kijkje bij Wilco en Nollie's Offroad Zweden toen ze - gevolgd door het tv-programma 'Ik vertrek' - vertrokken uit Nederland om een nieuw bestaan op te bouwen in de gemeente Bräcke in een zeer dunbevolkt deel van Zweden. Bräcke is een gemeente ongeveer zo groot als de provincie Utrecht, maar dan met slechts 7.000 inwoners. Het tv-programma leverde hen destijds veel publiciteit op. Wilco: "Het is opvallend hoeveel mensen die bij ons komen dit programma hebben gezien. Je ziet in zo'n programma meestal mensen die verhuizen naar een warm land en dan een pension of iets dergelijks gaan beginnen. Bij ons heeft de motorfiets altijd centraal gestaan en dat is veel motorliefhebbers denk ik bijgebleven. Natuurlijk was het voor ons in het begin wennen maar ondertussen spreken we de taal en hebben we hier in de omgeving bijna evenveel vrienden en kennissen als in Nederland. Hier, in het noorden van Zweden, zijn de mensen op elkaar aangewezen. Zweden zijn lang niet zo stug als ze in Nederland denken. Bovendien was de plaatselijke bevolking erg blij met onze komst. Normaal zien ze alleen maar mensen vertrekken. Een jong gezin met een kind kan net de

doorslag geven of een school wel of niet open blijft. Dat wij onze kost verdienen met het organiseren van allroad- en offroad-trips voor mensen uit Nederland en België valt hier soms moeilijk uit te leggen. Veel mensen uit deze omgeving zijn nog nooit buiten hun eigen land geweest en kunnen zich niet voorstellen hoe druk en dichtbevolkt het in Nederland is. En dat er dus Nederlanders en Belgen zijn die er graag een dag reizen voor over hebben om hier lekker een weekje met de motor te kunnen rijden over de uitgestrekte bospaden en gravelwegen."

De ligging van het Zweedse dan Zweedse 'landgoed' van Wilco en Nollie is perfect, tussen een gravelweg en een groot meer. Daaromheen bossen, bossen en nog eens bossen met ongekende mogelijkheden om je offroad of je allroad uit te laten. En

dat kan met je eigen motor, maar ook met een van de huurmotoren die zij daar hebben staan, zodat je relaxed naar Noord-Zweden kunt vliegen. Offroad Zweden begon met Honda XR400's, maar sinds twee jaar lopen er nu Yamaha WR250R's in de verhuur. Wilco: "De Honda's waren nog niet versleten, maar we krijgen hier steeds meer beginnende offroad-rijders en die hebben toch vaak moeite met het aantrappen van een motor met een kickstarter. Deze Yamaha's hebben injectie en een elektrische starter en doen het echt altijd. Ze zijn dus wat gebruiksvriendelijker voor de mensen met weinig offroad-ervaring. Zelfs als ze bij -25° C op zijn kop hebben gelegen, is één druk op de knop voldoende om er weer leven in te krijgen. Ja, je hoort het goed, we gebruiken ze ook bij -25°, want in de winter bouw ik ze om met een rupsband achter en een ski voor, zodat we er dan heerlijk mee door de sneeuw kunnen rijden." Sinds anderhalf jaar staan er ook twee Yamaha Ténérés op het erf. Die kunnen - met of zonder gids - worden gehuurd voor de langere allroad-trips, naar bijvoorbeeld Lapland of het Russische Moermansk, waarvoor Wilco een compleet uitgestippelde reis klaar heeft liggen. Qua huisvesting is er op het eigen terrein een authentiek bakkershuisje dat als gastenverblijf is ingericht. In de hottub aan het meer is het goed toeven als de spieren weer los moeten komen en de nieuwste aanwinst is een grillhut: een must om in de

Ruimte, ruimte en nog eens ruimte.

Gravel, bossen en meren. Dat is Noord-Zweden.

nazomer lekker te kunnen barbecueën zonder lastig gevallen te worden door knutjes (kleine muggen).

Wanneer je de gravelwegen ook als offroad-paden ziet, dan is rijden bij Offroad Zweden ook inderdaad 100 procent offroad! Alleen om te tanken of om onderweg ergens te gaan eten moet je (soms) een stukje over het asfalt. Er komen in het zomerseizoen - van begin mei tot eind september - zowel ervaren als onervaren offroad-rijders langs bij Wilco en Nollie. Wij waren deze week samen met een groep absolute beginners, maar die bleken allemaal - inclusief de dame in het gezelschap - uit het goede hout gesneden: ze leerden snel en waren voor de duvel niet bang. En dat scheelt al een heleboel, wanneer je voor het eerst met een motor door een diepe modderplas moet.

Voordat Wilco met zijn mensen echt op pad gaat de bossen in, krijgt de groep eerst, afhankelijk van de ervaring, enige tijd les op het eigen grasveld. Over een wip rijden, over een boomstam wippen, door een slootje, over een balk rijden en meer van dat soort dingen. Wilco: "Deze situaties zijn vergelijkbaar met wat ze de rest van de week onderweg tegen kunnen komen. Het is niet de bedoeling om van iedereen die hier komt een crosser te maken, maar men moet eerst gewoon een beetje wennen aan de motor en de ondergrond. De deelnemers moeten vooral veel lol hebben en als dat het geval is worden er ongemerkt grenzen verlegd. Op de eerste dag is een gravelpad of een simpel bospad al een fikse uitdaging. En aan het einde van de week rijden we al lastige heuvels op, door diepe modderplassen en door een zandafgraving. We komen zelfs op een prachtig Zweeds

Met een vlot over een van de duizenden Zweedse meren en een dame die het voortouw neemt. Dat is nog eens andere koek.

De eerste modderplas is voor beginnende offroad-rijders nog een waar avontuur. Maar dat went snel.

met het leven in het bos staan er meestal een of meerdere overnachtingen 'buitenshuis' gepland. Dat kan in een 300 jaar oud huisje ergens in het bos zijn (zonder stromend water of elektra) of in een grote luxe jachthut die werkelijk subliem is ingericht: grote open haard met daaromheen een opgezette beer, lynx, roofvogels en ander wild dat de plaatselijke jagers door de jaren heen hebben verzameld. Wilco: "Jagen is een tweede natuur van de Zweden. Alleen al om er bij te horen ben ik ook gaan jagen. En ik vind het nog leuk ook. Het is ook niet zo dat je even een geweer pakt en aan de gang gaat. Ik heb er best pittige cursussen voor moeten volgen. En alles in het Zweeds. Dat ik met groepen motorrijders door de bossen cross deert hier ook werkelijk geen enkele jager. Sterker nog, sommige jachtvrienden gaan ook samen met mij motorrijden. Alleen tijdens de elandenjacht, het hoogtepunt van het jachtseizoen, blijven de motoren een poosje binnen."

Een van de bijzonderheden die Wilco tegenwoordig in zijn trips heeft ingebouwd is de oversteek van een groot meer (met motoren en al) op een zelfgemaakt vlot. Die oversteek leverde na een week offroad-rijden in de Zweedse bossen in ieder geval bijzondere plaatjes en sterke verhalen op voor thuis. Wilco, die in zijn jeugd in Nederland een goede motorcrosser was, krijgt ook weleens ervaren offroad-rijders op bezoek: "Een paar keer per jaar krijg ik groepen ervaren offroad-rijders. Ze komen met eigen motoren of huren ze bij mij. Dat kan allemaal, zolang iedereen maar met gedempte uitlaten rijdt, respect heeft voor de natuur en zich in de bewoonde wereld weet te gedragen. Ik zit ook zeker niet te wachten op gasten die het hier even komen verzieken. Nu kan hier eigenlijk nog alles en dat wil ik graag zo houden. Het kost me geen enkele moeite om hier routes te maken voor doorgewinterde rijders. De omgeving leent zich voor zowel het eenvoudige als het zware werk. Alleen daarom al voelen wij ons hier enorm thuis. Hier in deze prachtige omgeving wonen en heel veel tijd bezig zijn met motorrijden en het begeleiden van groepen rijders die hier op vakantie komen. Wat kan een mens nu nog meer wensen?" <

Je hoeft niet overal door het water. De Zweden bouwen ook bruggetjes.

Een uitstapje met de Husky's staat steevast op het programma (zomer en winter).

crosscircuit. Dat is vaak al een hele stap voor iemand die voordat hij hier kwam alleen maar met een wegmotor heeft rondgetoerd! Het is ook altijd leuk om vooraf de sterke verhalen te horen, over hoe hard iedereen op het asfalt door een bocht durft. Maar dan, voor het eerst op een offroad-motor, dan zijn het van het ene op het andere moment weer beginners. Het gevoel dat de banden de neiging hebben door te spinnen en alle kanten op te schuiven doet de deelnemers aanvankelijk schrikken. Maar dat is gewoon een kwestie van wennen, na een dagje weet je niet beter en raak je er niet meer door van de wijs."

Wie op bezoek gaat bij Offroad Zweden wordt getraakteerd op een overdosis natuur. Hou je meer van de stad en disco, dan kun je beter een andere bestemming kiezen, want de dichtstbijzijnde uitgaansgelegenheden ligt op anderhalf uur rijden. Maar dat maakt een verblijf bij Offroad Zweden er niet ongezonder op; de koelkast is altijd goed gevuld en met motorvrienden onder elkaar is het al snel gezellig. In de zomermaanden vergaat je ieder tijdsbesef vanwege de laat (of helemaal niet) ondergaande zon. Dat is al een gewaarwording op zich. Op de routes door de uitgestrekte bossen heeft Wilco zo zijn plekjes waar hij

Ervaren of onervaren, de routes zijn zeker niet flauw te noemen.

zijn gasten het mooie Zweedse landschap kan tonen. En het eten onderweg is een belevenis op zich. Dat gebeurt meestal niet in een restaurantje, simpelweg omdat die er - op een enkele uitzondering na - niet zijn. Maar geen angst, je lijdt er absoluut geen honger. Soms eet je onderweg bij mensen thuis, soms is er ergens in een boshut wat proviand verstopt. Rijden met Offroad Zweden houdt in dat je de hele dag voor verrassingen komt te staan. Wel leuke verrassingen. Wilco: "Ik beloof vooraf bewust niets aan een groep over wat ze allemaal mogen verwachten. Daarvoor is offroad-rijden te onvoorspelbaar. Het weer, dat in Zweden in de zomer vaak beter is dan in Nederland, kan een spelbreker zijn. Afhankelijk van de interesses bezoeken we onderweg weleens een museum of een spectaculaire waterval. Of de gasten rollen in een soort ballon van een berg af. Een kennismaking met sledehonden staat ook vaak op het programma. Maar niets van dit alles is zeker. Wat wel zeker is, is dat ik de deelnemers een onvergetelijk offroad-avontuur probeer voor te schotelen en dat ze van het Zweedse landschap gaan houden."

Daar waren de nieuwbakken offroad-rijders uit ons groepje het roerend mee eens. Een van hen bracht het mooi onder woorden: "Ik dacht

dat we een beetje over gravelpaden gingen rijden en misschien af en toe wat zand. Maar meteen de eerste dag doken we al het bos in. Eerst via een pad, maar op een gegeven moment was er niet eens meer een pad. Ik wist niet dat offroad-rijden zo hard werken was, zeker als je er niet mee vertrouwd bent. Het had meer geregend dan normaal waardoor we ook veel door de modder moesten rijden. Dat maakte het extra lastig maar ook gaaf om te doen. Tegen heuvels oprijden gaf een kick. Eigenlijk was iedere meter die we reden een belevenis op zich, nog afgezien van de prachtige omgeving waar we in rondreden."

Om er voor te zorgen dat de gasten op een originele manier kennis kunnen maken

Wat er ook gebeurt, blijven lachen.